

[Hanne Severinsen]

industrialiserede lande forpligter sig til forøget udviklingsbistand, som kan sikre overførsel af teknologi og ressourcer til verdens fattige lande, så de ikke fortsætter med at fælde regnskoven og udpine jorden med ørkenspredning til følge.

Både i nordisk og i EF-regi har Danmark spillet en særdeles konstruktiv rolle, og det gælder om også at få de øvrige OECD-lande med.

Jeg kan i øvrigt nævne, at vi i Europarådet er ved at tage disse spørgsmål op, idet Østlandene jo nu kommer med, og også disse lande er vældig interesseret i, at Riokonferencen bliver fulgt op.

Danmarks udviklingsbistand er langt højere end de øvrige vestlige landes. Så hvis andre lande procentvis gav det samme, kunne det virkelig batte noget. Derimod vil det ikke betyde nævneværdigt, hvis kun vi skulle øge vores bistand i Danmark, så additionelle midler betyder, i hvert fald set med Venstres øjne, midler fra lande, der er bagefter.

Nord-Syd-dialogen skal selvfølgelig ikke kun handle om, hvor meget ulandene bør have fra i-landene. I dag må vi erkende, at vi har brug for hinanden og hinandens medvirken i verden. Og derfor må vi finde nogle konstruktive spilleregler, som kan sikre de meget vigtige målsætninger, som Riokonferencen kommer til at handle om. Men selv om slutdokumentet i Rio skulle gå hen og blive mindre konkret, end vi fra dansk side ønsker os, kan vi stadig væk sige, at processen allerede har båret frugt. I alle internationale forsamlinger tales der om Riokonferencen, og man forbereder den opfølgning, som er mindst lige så vigtig.

Forberedelserne til konferencen har givet eksperter fra alle lande lejlighed til at mødes og udveksle synspunkter om industriel bæredygtig udvikling, skovdød, drivhuseffekt, vandproblemer osv. Det er en vigtig proces, der er sat i gang.

De danske krav om bedre miljø bør naturligvis integreres overalt i udviklingshjælpen. Isolerede fonde og programmer er imod Brundtlandtankegangen. Vi har brug for et FN-system, som er mere effektivt, sådan at vi får brugt pengene bedst muligt, og jeg synes egentlig, at den danske ulandsbistand er et godt eksempel på, at man her ikke taler om miljøhensyn som et særligt hjørne, men som en

integreret del af den danske ulandsbistand. Sådan bør det også være internationalt.

Men også kravet om demokrati og menneskerettigheder betyder noget. For lande, der har en vågen offentlighed og en mulighed for kritisk debat, er også lande, hvor man stiller krav til fremstillingsmetoderne og har offentlighed om, hvad der foregår, når spildevandet ledes ud i floderne.

Derfor lægger vi også vægt på de folkelige bevægelser og miljøorganisationer – dem, som i FN-sproget hedder NGO'erne – og vi lægger også vægt på, at de deltager både med det danske arbejde og arbejdet internationalt.

Det er ikke mit indtryk, at i fra dansk side har nogen intern politisk uenighed om disse meget vigtige målsætninger, og derfor håber jeg også, at det kan lykkes for os at stå sammen om sagen, ligesom vi gjorde det med kvindekonferencerne i sin tid. Det er vigtigt, og det er også glædeligt, synes jeg, at vi har fundet sammen om en dagsorden i dag.

Gade (SF):

Det er jo ikke hver dag, at Folketingets debattid bruges til at debattere de for vor generation allervigtigste problemer, nemlig klodens overlevelse og en mere retfærdig verdensorden. Desto vigtigere er både debattens indhold og den forhandlingslinje, vi i dag kan fastlægge fra Danmark op til Riomødet i juni.

I den forbindelse vil jeg gerne her fra starten understrege, at vi synes, det er vigtigt, at det er en forhandlingslinje, som både i sit indhold er rigtig og stærk, og at det er én, som bliver bakket op af et massivt flertal i Folketinget. Det ville jo gøre den forhandlingslinje stærkere. Det har haft betydning for os i arbejdet før denne debat.

Men den enighed skal ikke skjule, at der selvfølgelig er forskellig indgang til denne debat og selvfølgelig også en diskussion om, med hvilken vægt og med hvilken radikalitet vi er nødt til at ændre den måde, vi lever på, og den måde, vi indretter vores samfund på.

I SF er vi enige i den henvendelse, som Dansk Ungdoms Fællesråd har sendt os, hvor de kræver, at Danmark skal gå i offensiven, og hvor de kræver, at der gøres op med det traditionelle økonomiske vækstbegreb. I stedet er det udviklingslandene, der har brug for ressourcer og udveksling, skriver de til os. Jeg